

Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag – kommentarer til regelverk

Kommentarer og utdypende forklaringer til forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag.

Gå til innhold

Innledning

§ 1. Formål

§ 2. Periode for tilskuddsberegning

§ 3. Generelle vilkår for tilskudd

§ 4. Særskilt om reintall

§ 5. Utmåling av tilskudd

§ 6. Krav til søknaden

§ 7. Særskilt driftstilskudd til ungdom

§ 8. Særskilt driftstilskudd til kvinner

§ 9. Etableringstilskudd

§ 10. Produksjonspremie

§ 11. Kalveslaktetilskudd

§ 12. Ektefelle-/samboertillegg

§ 13. Opplysningsplikt og kontroll

§ 14. Retting av feilutbetalinger

§ 15. Avkortning mv.

§ 16. Innkreving av tilbakebetalings- og avkortingsbeløp

§ 17. Administrasjon, klage og dispensasjon

§ 18. Ikrafttredelse

Innledning

Vilkår for å motta tilskudd til siidaandeler og tamreinlag står i **forskrift av 20. juni 2019 om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag**. Forskriften for søknadsåret 2020/2021 trådte i kraft 1. juli 2020.

Dette rundskrivet (2020-40) erstatter rundskriv 2019-24 og kommenterer reglene i forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag. Det er gjort endring i følgende bestemmelser:

- § 4 andre ledd bokstav e – krav om at summen av reintall fastsatt for siidaandelene ikke overstiger øvre reintall i siidaen
- § 10 første ledd – satsen for produksjonspremie økest til 36 prosent av avgiftpliktig inntekt
- § 11 første ledd – innføring av krav om optisk lengdemåling for å få kalveslaktetilskudd.

For behandling av søknader om tilskudd gjelder reglene i forvaltningsloven. Forskrift, rundskriv, veileder og søknadsskjema er tilgjengelig på hjemmesiden til Landbruksdirektoratet.

Søknaden kan også leveres elektronisk via Altinn. Informasjon om pålogging og levering finnes på www.altinn.no. Muligheten for å levere søknad om tilskudd elektronisk er kun åpen for dem som har levert melding om reindrift elektronisk.

Fra 1. januar 2021 ble tittelen «*fylkesmann*» erstattet med «*statsforvalter*». I forbindelse med dette blir alle tilskuddsforskriftene endret. Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag vil bli endret fra 1. juli 2021. I de følgende kommentarene blir «*fylkesmann*» omtalt som «*statsforvalter*» i tråd med endringen.

§ 1. Formål

§ 1

Tilskudd til siidaandeler og tamreinlag skal bidra til å fremme en bærekraftig reindrift, kvalitet og produktivitet samt heve inntekten i næringen.

Kilde: Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag(Lovdata)

Kommentarer til formål

Hovedmålet med tilskudd til siidaandeler og tamreinlag er å fremme en bærekraftig reindrift, noe som også er formålet med reindriftsloven og hovedmålsetting i Meld. St. 32. For å oppnå dette målet har reindriftsloven en rekke plikter for reindriftsutøvere, siidaer, reinbeitedistrikter, tamreinlag og reindriftsmyndigheter. Tilskuddsforskriftens ordninger skal motivere næringen og andre aktører til å overholde pliktene i reindriftsloven og oppnå de overordnede målene. Bruk av de enkelte bestemmelsene i tilskuddsforskriften bør derfor ses i sammenheng med reindriftsloven § 1. Dette gjelder for eksempel vurdering av søknader om dispensasjon.

Siden ikrafttredelsen av reindriftsloven 2007 har de reindriftspolitiske målene blitt noe endret. Gjeldende reindriftspolitiske mål fremgår av Meld. St. 32 (2016-2017). Disse målene er blant annet:

- utvikling av reindriftnæringen som rasjonell, markedsorientert næring som er bærekraftig i et landsiktig perspektiv
- utvikling av reindriftnæringen som familiebasert næring, der familien kan utnytte det seg økonomiske handlingsrommet og frihet til å organisere egen drift
- optimalisering av produksjon med fokus på dyrevelferd og god kjøttkvalitet
- fokus på økologisk bærekraft og reintall.

Videre er det et mål med tilskuddsordningene å fremme kvalitet og produktivitet, samt heve inntekten i næringen.

§ 2.Periode for tilskuddsberegning

§ 2

Perioden for tilskuddsberegning etter denne forskriften (tilskuddsåret) er reindriftsåret, som løper fra 1. april til og med 31. mars, med mindre noe annet følger av de enkelte bestemmelsene.

Kilde: Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag (Lovdata)

Periode for tilskuddsberegning

Bestemmelsen fastsetter at perioden for tilskuddsberegning (tilskuddsåret) skal være reindriftsåret, altså perioden mellom 1. april og 31. mars.

I enkelte bestemmelser i forskriften, slik som § 3 første ledd nr. 2 og § 10, er det brukt en annen beregningsperiode – kalenderåret. Dette har sammenheng med at siidaandelsleder leverer skattemelding for kalenderåret, som slutter 31. desember. Når siidaandelsleder leverer søknad om tilskudd, er næringsoppgaven og skattemeldingen for perioden 1. januar-31. mars ikke innlevert skattemyndighetene.

§ 3. Generelle vilkår for tilskudd

§ 3

Tilskudd etter denne forskriften kan innvilges til tamreinlag eller leder av siidaandel dersom:

1. Tamreinlaget eller leder av siidaandel har levert melding om reindrift for tilskuddsåret, og
2. tamreinlaget eller leder av siidaandel har hatt en avgiftspliktig salgsinntekt fra salg av kjøtt fra rein i eget merke på minimum 50 000 kroner eksklusiv merverdiavgift det siste kalenderåret. Inntekter fra rein som er slaktet eller omsatt utenfor Norge regnes ikke som avgiftspliktig salgsinntekt etter denne forskriften, med mindre reinen omfattes av ordningen med utenlands bearbeiding, og
3. leder av siidaandelen ikke mottar alderspensjon etter folketrygdens regler i driftsåret søknaden gjelder. I felles siidaandel eller siidaandel som mottar ektefelle-/samboertillegg etter § 12, kan likevel eldste ektefelle eller samboer motta alderspensjon.

Sideordnede rekrutteringsandeler kan ikke innvilges tilskudd etter denne forskriften.

Kilde: Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag (Lovdata)

Første ledd nr. 1: søker må levere melding om reindrift

For å få tilskudd etter forskriften må søker ha levert melding om reindrift (MOR) for tilskuddsåret.

Levering av MOR reguleres i forskrift om melding om reindrift (meldingsforskriften). For at MOR skal kunne brukes til å kontrollere siidaens reintall, tilgang og avgang av rein i siidaandelen og andre opplysninger som er relevante for behandling av søknader om tilskudd, må den være godkjent av statsforvalteren. Statsforvalteren skal godkjenne innlevert MOR med mindre den er mangelfull eller inneholder feil, jf. meldingsforskriften § 5.

Ofte tar det noe tid å godkjenne MOR til alle siidaandeler i et distrikt. Behandling av tilskudd til siidaandeler i et distrikt starter vanligvis ikke før alle MOR er levert og godkjent.

I enkelte tilfeller blir MOR korrigert etter fristen, jf. meldingsforskriften § 2. Slik korreksjon av MOR vil som hovedregel ikke påvirke årets tilskuddsbehandling. I tilfeller der det er foretatt offentlig kontrollert telling av rein, kan det være aktuelt å foreta omgjøring av vedtak om tilskudd for tidligere tilskuddsår på bakgrunn av telleresultatet.

Første ledd nr. 2: krav til minsteinntekt

Krav om avgiftspliktig inntekt

For å få tilskudd etter forskriften må søker oppfylle krav til minsteinntekt. Med «avgiftspliktig salgsinntekt» menes her inntekt fra salg/omsetning av kjøtt fra rein i siidaandelsleders eget merke som er meldt til skattemyndighetene.

Salg/omsetning av kjøtt omfatter både salg på det private markedet og til slakterier. Avgiftsplikten vurderes etter merverdiavgiftens regler, og blir avgjort av skattemyndighetene. Uttak av rein til eget bruk regnes ikke som avgiftspliktig inntekt i denne forskriften.

Inntekten må være opparbeidet i siste kalenderår

Perioden for beregning av inntektskravet er «det siste kalenderåret», det vil si fra 1. januar til 31. desember 2020. På dette punktet avviker perioden fra den ordinære beregningsperioden i forskriftens § 2, som er reindriftsåret. Grunnen til det er at siidaandelslederens skattemelding og næringsoppgave for inntekter opparbeidet i perioden 1. januar – 31. mars 2021 ikke er klare på søknadstidspunktet.

Inntekten må være opparbeidet i siste kalenderår. Det vil si at salg av reinkjøtt må ha skjedd innen 31. desember 2020, selv om betalingen først finner sted i kalenderåret 2021.

Krav om at reinen er merket med siidaandelslederens merke

For siidaandeler:

I beregningsgrunnlaget for kravet til minsteinntekt inngår inntekter fra salg/omsetning av kjøtt fra rein som er merket med:

- siidaandelslederens eget merke
- siidaandelsleders barns merke når barnet er under 17 år gamle per 31. desember i siste kalenderår.

Inntekter fra salg av kjøtt fra rein i andre siidaandelsmedlemmers merker skal ikke tas med i beregning av kravet til minsteinntekt. Det gjelder også siidaandelslederens ektefelle/samboer.

NB! Hvis siidaandelen er overført midt i driftsåret 2020/2021, skal den som er registrert siidaandelsleder per 31. mars 2021 oppfylle kravet til minsteinntekt. Det betyr at inntekter fra salg av kjøtt fra rein i merket til den som var leder av siidaandelen før 31. mars 2021, ikke skal være med i beregningsgrunnlaget.

Hvis ektefeller/samboere har felles siidaandel etter reindriftsloven § 13, er det nok at de samlet har en avgiftspliktig salgsinntekt fra salg av kjøtt fra rein i egne merker på minimum 50 000 kroner eksklusiv merverdiavgift. Det er for eksempel nok at kun en av siidaandelslederne oppfyller kravet, eller at siidaandelsledernes samlede inntekter er på minst 50 000 kroner eksklusiv merverdiavgift.

Andre inntekter fra reindriften, som for eksempel biprodukter av rein og duodji (skinn, horn mv), inngår ikke i beregningsgrunnlaget.

For tamreinlag:

Alle utøvere i et tamreinlag har samme merke. For å få tilskudd til tamreinlaget, må tamreinlaget som helhet ha hatt inntekt fra salg av kjøtt fra rein i tamreinlagets merke på minst 50 000 kroner eksklusiv merverdiavgift.

Krav om at reinen er slaktet og omsatt i Norge

Det slås fast at inntekter fra rein som er slaktet og/eller omsatt utenfor Norge ikke inngår i beregningsgrunnlaget. Inntekter fra slik slakt/omtsetning regnes ikke som avgiftspliktig salgsinntekt etter forskriften. Bestemmelsen gjelder både rein som er slaktet i Norge og omsatt i utlandet, og rein som er slaktet i utlandet.

Unntaket her er rein som omfattes av ordningen med utenlands bearbeiding.

Første ledd nr. 3: siidaandelsleder må ikke motta alderspensjon

Siidaandelsledere kan ikke motta tilskudd etter forskriften hvis de har mottatt alderspensjon etter folketrygdens regler i driftsåret som søknaden gjelder. Vilkåret omhandler alderspensjon i sin helhet. Det skilles ikke mellom ordinær alderspensjon og gradert alderspensjon/fleksibel pensjonsordning. AFP (avtalefestet pensjon, ytes før søker har nådd den ordinære pensjonsalderen på 67 år) likestilles med vanlig alderspensjon i forskriften.

I felles siidaandeler er det nok at den yngste ektefellen/samboeren ikke mottar alderspensjon etter folketrygden.

Hvis siidaandelsleder eller yngste ektefelle/samboer i en felles siidaandel fyller 67 år mellom 1. april og 31. mars i tilskuddsåret, må han eller hun gi avkall på alderspensjon for å få innvilget tilskudd etter forskriften. Dokumentasjon på at det er gitt avkall på alderspensjon for hele tilskuddsåret må legges ved søknad om tilskudd.

Andre ledd: sideordnede rekrutteringsandeler får ikke tilskudd

Bestemmelsen fastslår at det ikke innvilges tilskudd til sideordnede rekrutteringsandeler. En sideordnet rekrutteringsandel kan ikke søke om eget tilskudd, og har heller ikke krav på å få slik tilskudd innvilget eller utbetalt.

Det er likevel ikke slik at inntekter fra rein som tilhører sideordnede rekrutteringsandeler blir holdt helt utenom systemet med tilskudd til siidaandeler. Inntekter fra salg av rein eiet av medlemmer i sideordnet rekrutteringsandel skal gå inn under hovedsiidaandelens søknad om tilskudd. For eksempel, kan hovedsiidaandelen få produksjonspremie av inntekter fra rein tilhørende den sideordnede rekrutteringsandelen.

§ 4. Særskilt om reintall

§ 4

Det er et vilkår for å motta tilskudd at siidaens reintall per 31. mars i tilskuddsåret er i samsvar med øvre reintall fastsatt i godkjente bruksregler.

Hvis reintallet i siidaen overskrider fastsatt øvre reintall, kan leder av siidaandelen likevel få tilskudd dersom:

1. Siidaen har utarbeidet en reduksjonsplan etter reindriftsloven § 60 tredje ledd, og siidaandelens reintall er i henhold til denne, eller
2. Reindriftsstyret har vedtatt forholdsmessig reduksjon av reintall etter reindriftsloven § 60 tredje ledd, og siidaandelens reintall er i henhold til dette, eller
3. fylkesmannen har fastsatt øvre reintall per siidaandel i henhold til reindriftsloven § 60 femte ledd med tilhørende forskrift, og siidaandelens reintall er i henhold til dette, eller
4. siidaandelene i distriktet har inngått avtale om fordeling av reintall i henhold til reindriftsloven § 60 sjette ledd, og siidaandelens reintall er i henhold til denne avtalen, eller
5. distriktet har fastsatt øvre reintall per siidaandel i henhold til reindriftsloven § 60 fjerde ledd der summen av siidaandelens reintall ikke overskrider siidaens fastsatte øvre reintall, og siidaandelens reintall er i henhold til dette, eller
6. siidaandelen ikke omfattes av bokstavene a-e, og ikke har økt sitt reintall fra det reintall som siidaandelen hadde i året før siidaen overskred fastsatt øvre reintall.

Kilde: Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag (Lovdata)

Første ledd - hovedregel

Hovedregelen er at siidaandeler bare kan innvilges tilskudd når reintallet i siidaen/distriktet er i samsvar med eller under øvre reintall fastsatt i godkjente bruksregler pr. 31. mars i tilskuddsåret. Hvis reintallet i siidaen/distriktet er i samsvar med øvre reintall i bruksreglene, er utgangspunktet at alle siidaandeler får tilskudd, så lenge de oppfyller de andre vilkårene for tilskudd.

Det totale reintallet i siidaen/distriktet per 31. mars i tilskuddsåret er summen av godkjente meldinger om reindrift fra samtlige siidaandeler i siidaen/distriktet. Hvis meldinger fra enkelte siidaandelene i siidaen/distriktet ikke er levert eller godkjent, kan hovedregelen ikke brukes. I slike tilfeller er utgangspunktet at siidaandelene må oppfylle vilkår i unntakene i § 4 bokstavene a til f for å kunne få tilskudd.

Unntak fra å få innvilget tilskudd dersom hovedregelen er oppfylt, er siidaandeler som har fått pålegg fra Reindriftsstyret om forholdsmessig reduksjon av reintall. Selv om siidaens/distriktets reintall er i samsvar med øvre reintall i godkjente bruksregler, vil siidaandelen som ikke oppfyller sitt pålegg om forholdsmessig reduksjon i tilskuddsåret få redusert tilskudd eller avslag på søknad om tilskudd. Dette fremkommer i LMD sin uttalelse av 23. januar 2015.

Andre ledd - unntak

Hvis reintallet i siidaen/distriktet overskrider fastsatt reintall, kan siidaandelen likevel få tilskudd dersom ett av unntakene i bokstav a til f er oppfylt.

Bokstav a – reduksjonsplan

For at siidaandelen skal få tilskudd etter dette unntaket må følgende være oppfylt:

- Det må foreligge en godkjent reduksjonsplan etter reindriftsloven § 60 tredje ledd per 31. mars i tilskuddsåret.
- Siidaandelens reintall per 31. mars i tilskuddsåret må være i samsvar med reintall fastsatt for siidaandelen i reduksjonsplanen.

Reduksjonsplanen må være godkjent av statsforvalteren på tidspunktet for søknad om tilskudd. For å kunne bli godkjent, må reduksjonsplanen oppfylle følgende krav:

- Planen skal inneholde fordeling av reintall per siidaandel for hvert reduksjonsår.
- Sluttallet i reduksjonsplanen skal være i samsvar med øvre reintall i godkjente bruksregler.
- Alle siidaandelsledere i siidaen/distriktet må være enige i reduksjonsplanen. Dette kan dokumenteres enten ved at alle siidaandelsledere underskriver planen, eller ved at protokollen fra årsmøtet viser at alle siidaandelsledere stemte for planen. Det er ikke anledning å lage reduksjonsplan ved flertallsvedtak. Dette er fastsatt i Hålogaland lagmannsretts dom av 4. april 2019 (sak 18-098926ASD-HALO).

Reduksjonen må være påbegynt i tilskuddsåret. Det betyr at for søknader om tilskudd for driftsåret 2020/2021 må første trinn av reduksjon fullføres 31. mars 2021. Hvis reduksjonsplanen først løper fra 1. april 2021, kan ikke unntaket i bokstav a brukes.

Bestemmelsen kan bare brukes i den perioden reduksjonsplanen gjelder. Etter at reduksjonen er ferdig, kan ikke sluttallet i reduksjonsplanen brukes for å vurdere siidaandelen etter unntaket i bokstav a. I slike situasjoner skal siidaandelen vurderes etter bokstav f.

Reduksjonsplanen skal være sendt til statsforvalteren innen søknadsfristen for tilskudd til siidaandeler og tamreinlag, som er 31. mai, jf. § 6.

Bokstav b – pålegg om forholdsmessig reduksjon

For at siidaandelen skal få tilskudd etter dette unntaket må følgende være oppfylt:

- Siidaandelen må ha fått pålegg fra Reindriftsstyret etter reindriftsloven § 60 tredje ledd om forholdsmessig reduksjon.
- Siidaandelens reintall per 31. mars i tilskuddsåret må være i samsvar med tallet som er fastsatt for siidaandelen i pålegg om forholdsmessig reduksjon.

Bestemmelsen kan bare legges til grunn i perioden som pålegget gjelder. Etter at pålegg om forholdsmessig reduksjon er oppfylt, vil siidaandelen ikke kunne vurderes etter unntaket i bokstav b. I slike situasjoner skal siidaandelen vurderes etter bokstav f.

Bokstav c – vedtak om reintall per siidaandel

For at siidaandelen skal få tilskudd etter dette unntaket må følgende være oppfylt:

- Siidaandelen må ha fått vedtak fra statsforvalteren etter reindriftsloven § 60 femte ledd om fastsettelse av reintall for siidaandelen.
- Siidaandelens reintall per 31. mars i tilskuddsåret må være i samsvar med tallet fastsatt for siidaandelen i statsforvalterens vedtak.

Vedtaket om reintall på siidaandelnivå etter reinl. § 60 femte ledd er tidsbegrenset og kan maksimalt gjelde for fem år, jf. forskrift om fastsettelse av øvre reintall per siidaandel § 1. Statsforvalteren skal i vedtaket om fastsettelse av reintall oppgi hvilken periode reintallet gjelder for.

Bestemmelsen kan bare brukes i perioden som vedtaket gjelder. Etter at perioden i vedtaket er utløpt, vil siidaandelen ikke kunne vurderes etter unntaket i bokstav c. I slike situasjoner skal siidaandelen vurderes etter bokstav f.

Bokstav d – intern avtale om fordeling av reintall

For at siidaandelen skal få tilskudd etter dette unntaket må følgende være oppfylt:

- Siidaandelen må ha fått vedtak fra statsforvalteren etter reindriftsloven § 60 femte ledd om fastsettelse av reintall for siidaandelen.
- Siidaandelen må ha inngått avtale med en eller flere andre siidaandeler i siidaen/distriktet om annen fordeling av reintall enn i statsforvalterens vedtak.
- Summen av reintall for siidaandelene i avtalen må være den samme som summen av siidaandelenes reintall i statsforvalterens vedtak om fastsettelse av reintall.
- Siidaandelens reintall per 31. mars i tilskuddsåret må være i samsvar med tallet fastsatt i avtalen for siidaandelen.

Hvis to eller flere siidaandeler inngår en forpliktende avtale om fordeling av reintall etter § 60 sjette ledd der en siidaandel kan øke reintallet mens den/de andre reduserer sitt reintall, kan ikke siidaandelen som øker reintallet i samsvar med avtalen sies å bidra til økning av siidaens reintall. Siidaandelen er derfor berettiget tilskudd.

Forpliktende avtale om fordeling av reintall må være sendt til statsforvalteren innen søknadsfristen for tilskudd til siidaandeler og tamreinlag, som er 31. mai, jf. § 6.

Den forpliktende avtalen om fordeling av reintall gjelder like lenge som statsforvalterens vedtak om fastsettelse av reintall etter reindriftsloven § 60 femte ledd. Når perioden i statsforvalterens vedtak er utløpt, vil ikke avtalen ha betydning for tilskuddsbehandlingen. Siidaandelen vil da måtte vurderes etter bokstav f.

Bokstav e – fastsatt reintall per siidaandel i bruksreglene

For at siidaandelen skal kunne få tilskudd etter dette unntaket må følgende være oppfylt:

- Siidaen/distriktet må ha fastsatt øvre reintall per siidaandel i godkjente bruksregler etter reindriftsloven § 60 fjerde ledd. Dette kan gjøres ved å innføre et likt øvre «tak» for alle siidaandeler, eller ved å inngå avtale om at siidaandelene får fastsatt ulike reintall per siidaandel (differensiert reintall)..
- Summen av reintall fastsatt per siidaandel må ikke overstige det totale øvre reintallet for siidaen/distriktet i bruksreglene.
- Siidaandelens reintall per 31. mars i tilskuddsåret må være i samsvar med reintallet fastsatt for siidaandelen i bruksreglene.

Bestemmelsen ble endret fra og med 1. juli 2020. Det ble presisert at reintall fastsatt per siidaandel i sum ikke må overstige øvre reintall i distriktets bruksregler. Endringen ble gjort for å hindre at distrikter der summen av reintall fastsatt per siidaandel overstiger distriktets øvre reintall, får permanent «fritak» fra hovedregelen i § 4 første ledd.

Bestemmelsen omfatter to typer tilfeller:

- Fastsettelse av likt reintall (øvre «tak») for alle siidaandeler i distriktet. Distriktsstyret kan fastsette slik «tak» ved flertallsvedtak.
- Fastsettelse av differensiert reintall. Dette gjøres ved at alle siidaandelsledere blir enige om fordelingen, jf. Hålogaland lagmannsretts dom av 4. april 2019 (sak 18-098926ASD-HALO).

Reindriftsloven § 60 fjerde ledd er ikke en bestemmelse om reduksjon av reintall, men om fastsettelse av bestemt reintall per siidaandel. Dette reintallet gjelder helt til det blir fastsatt et nytt reintall for siidaandelen i bruksreglene, eller distriktsstyret bestemmer at det ikke lenger skal være fastsatt reintall per siidaandel.

Bokstav f – andre tilfeller

For at siidaandelen skal få tilskudd etter dette unntaket må følgende være oppfylt:

- Siidaandelen må ikke være omfattet av prosesser nevnt i bokstavene a til e.
- Siidaandelen må ikke ha økt sitt reintall fra det reintall som siidaandelen hadde i året før siidaen overskred det fastsatte øvre reintall.

Vilkår om å ikke være omfattet av bokstavene a til e

For å kunne omfattes av unntaket, må siidaandelen ikke:

- være omfattet av reduksjonsplan etter reinl. § 60 tredje ledd
- ha gjeldende pålegg om forholdsmessig reduksjon etter reinl. § 60 tredje ledd
- ha fått fastsatt reintall per siidaandel etter reinl. § 60 fjerde eller femte ledd.

Unntaket gjelder både siidaandeler som ikke har hatt reduksjonsprosess tidligere, og siidaandeler som har hatt en reduksjonsprosess og er ferdig med denne.

Vilkår om å ikke ha økt sitt reintall fra det siste året reintallet i siidaen var i tråd med øvre reintall i godkjente bruksregler

For å kunne vurdere dette vilkåret, må statsforvalteren finne ut hvilket driftsår siidaen/distriktet sist hadde et reintall i samsvar med øvre reintall i bruksreglene. Dette kan være flere år tilbake i forhold til tilskuddsåret. Siidaandelens reintall i driftsåret da siidaen/distriktet sist hadde et lovlig reintall sammenlignes så med siidaandelens reintall per 31. mars i godkjent melding om reindrift for tilskuddsåret.

Enkelte siidaer/distrikter har aldri lyktes med å redusere sitt reintall ned til øvre reintall i godkjente bruksregler, til tross for reduksjonsprosess. Her gis eksempler på hvordan reintallet vurderes i forskjellige typer saker.

Tilfeller der siidaens/distriktets reintall har vært innenfor øvre reintall tidligere

I slike tilfeller skal reintallet som siidaandelen hadde det siste året siidaens/distriktets reintall var i samsvar med øvre reintall i bruksreglene, som skal legges til grunn for vurderingen om siidaandelen oppfyller unntaksbestemmelsen. Det betyr at siidaandelen vil måtte forholde seg til sitt reintall for flere år tilbake, hvis siidaen/distriktet har hatt for høyt reintall i flere år.

For eksempel:

Eksemplet gjelder ved fastsatt øvre reintall på 3 500.

Driftsår	Distriktets reintall	Siidaandelens reintall
2016/2017	3480	350
2017/2018	3650	370
2018/2019	3720	380
2019/2020	3710	380
2020/2021	3700	380

I eksempelet over var driftsåret 2016/2017 siste gang distriktets reintall var innenfor øvre reintall i bruksreglene. Selv om siidaandelen har holdt seg på det samme reintallet de tre siste årene, må siidaandelen redusere ned til reintallet fra 2016/2017 (350 rein) for å få tilskudd.

Tilfeller der siidaens/distriktets reintall aldri har vært innenfor øvre reintall

I slike tilfeller har det typisk vært prosess med forholdsmessig reduksjon, der noen siidaandeler ikke reduserte reintallet innen fristen. Når disse siidaandelene endelig har redusert sitt reintall året etter, har andre siidaandeler økt reintallet. På denne måten kom siidaen/distriktet aldri ned til sitt øvre reintall i bruksreglene.

I slike tilfeller finnes det ikke noe reintall for siidaandelen å forholde seg til, da distriktets reintall aldri har vært innenfor øvre reintall. Det kan likevel virke urimelig at siidaandeler som ikke har økt sitt reintall etter de oppfylte sitt vedtak om forholdsmessig reduksjon, skal få avslag på søknad om tilskudd.

Landbruks- og matdepartementet (LMD) har vurdert om siidaandeler i slike tilfeller omfattes av likelydende bestemmelse i forskrift om fastsettelse av reintall per siidaandel § 1, jf. brev av 18. januar 2017: «*Siidaens fastsatte øvre reintall skal legges til grunn for fastsettning av reintall på siidaandelsnivå, selv om siidaen i praksis aldri var nede på dette. Det må tas utgangspunkt i reintallet siidaandelen hadde på det tidspunktet da siidaandelen oppfylte sitt vedtak om forholdsmessig reduksjon*».

Landbruksdirektoratet mener at LMD sin uttalelse også har relevans for tilskuddsforskriften § 4 andre ledd bokstav f. For å belønne siidaandeler som ikke har økt sitt reintall etter de oppfylte pålegg om forholdsmessig reduksjon, tar man utgangspunkt i reintallet siidaandelen hadde på tidspunktet da siidaandelen oppfylte sitt pålegg.

For eksempel:

Siidaandel A ble ferdig med forholdsmessig reduksjon 31. mars 2017 (driftsåret 2016/2017) og hadde reintall på 350 rein. Etter dette har reintallene vært:

Driftsår	Reintall
2016/2017	350
2017/2018	348
2018/2019	320
2019/2020	350

Her har siidaandelen ikke økt sitt reintall fra det året siidaandelen oppfylte sitt pålegg om forholdsmessig reduksjon (2016/2017). Siidaandelen får tilskudd så lenge alle andre krav for tilskudd er oppfylt.

§ 5. Utmåling av tilskudd

§ 5

Dersom siidaandelene har fått fastsatt et øvre reintall, og siidaandelen ikke oppfyller vilkårene om reintall i § 4 andre ledd bokstavene a-e, kan leder av siidaandelen likevel få tilskudd etter følgende beregning:

1. ved overskridelser mellom 1 og 10 rein, reduseres tilskuddet med 1000 kroner per rein som overskrider siidaandelens fastsatte reintall,
2. ved overskridelser mellom 11 og 20 rein, reduseres tilskuddet med 2000 kroner per rein som overskrider siidaandelens fastsatte reintall,
3. ved overskridelser mellom 21 og 30 rein reduseres tilskuddet med 3000 kroner per rein som overskrider siidaandelens fastsatte reintall.

Dersom siidaandelene ikke har fått fastsatt et øvre reintall, og siidaandelen har økt sitt reintall i strid med § 4 andre ledd bokstav f kan leder av siidaandelen likevel få tilskudd etter følgende beregning:

1. ved økning mellom 1 og 10 rein, reduseres tilskuddet med 1000 kroner per rein som overskrider det reintall siidaandelen hadde året før siidaen overskred fastsatt øvre reintall,
2. ved økning mellom 11 og 20 rein, reduseres tilskuddet med 2000 kroner per rein som overskrider det reintall siidaandelen hadde året før siidaen overskred fastsatt øvre reintall
3. ved økning mellom 21 og 30 rein reduseres tilskuddet med 3000 kroner per rein som overskrider det reintall siidaandelen hadde året før siidaen overskred fastsatt øvre reintall.

Ved overskridelser eller økning av reintallet på mer enn 30 rein kan det ikke innvilges tilskudd.

Kilde: Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag (Lovdata)

Generelt om utmåling

Selv om siidaandel har økt sitt reintall i strid med tilskuddsforskriften § 4, betyr det ikke at siidaandelen alltid vil få avslag på hele tilskuddet. Ved mindre økning av reintall kan siidaandelen få innvilget redusert tilskudd. Hvor mye som reduseres avhenger av hvor stor økningen er.

Reduksjonen beregnes med et fast beløp per rein som overskrider enten siidaandelens fastsatte reintall (hvis siidaandelen omfattes av unntakene i § 4 andre ledd bokstavene a-e) eller reintallet siidaandelen hadde året før siidaen/distriktet overskred fastsatt øvre reintall (hvis siidaandelen omfattes av unntaket i § 4 andre ledd bokstav f).

Første ledd – for unntakene i § 4 andre ledd bokstav a-e

Utmåling av tilskudd etter første ledd gjelder siidaandeler som har økt sitt fastsatte reintall i strid med § 4 andre ledd bokstavene a til e, det vil si:

- reduksjonsplan etter reinl. § 60 tredje ledd
- pålegg om forholdsmessig reduksjon etter reinl. § 60 tredje ledd
- fastsatt reintall per siidaandel etter reinl. § 60 femte ledd
- avtale mellom siidaandelene i siidaer der det er fastsatt reintall per siidaandel etter reinl. § 60 sjette ledd
- fastsatt reintall per siidaandel etter reinl. § 60 fjerde ledd.

Utmålingen gjøres ved å sammenligne siidaandelens reintall per 31. mars i tilskuddsåret med det tallet som er fastsatt for siidaandelen for tilskuddsåret etter reinl. § 60 tredje, fjerde, femte eller sjette ledd.

Utmålingen følger den kategorien som siidaandelen kommer under, og regnes fra den første reinen over det reintallet som er fastsatt for siidaandelen. For eksempel:

- Siidaandel A har fått fastsatt reintall per 31. mars 2021 på 400 rein. Siidaandelen har i følge MOR 403 rein per 31. mars 2021. Reduksjonen utgjør: 3 rein x 1 000 kroner = 3000 kroner.
- Siidaandel B har fått fastsatt reintall per 31. mars 2021 på 500 rein. Siidaandelen har i følge MOR 512 rein per 31. mars 2021. Reduksjonen utgjør: 12 rein x 2 000 kroner = 24 000 kroner.
- Siidaandel C har fått fastsatt reintall per 31. mars 2021 på 600 rein. Siidaandelen har i følge MOR 624 rein per 31. mars 2021. Reduksjonen utgjør: 24 rein x 3 000 kroner = 72 000 kroner.

NB! Reduksjonen må aldri overstige det totale tilskuddsbeløpet som siidaandelen kunne ha fått. Det er derfor ikke anledning til å redusere tilskuddet slik at siidaandelen går «i minus». Hvis reduksjonen etter § 5 er større enn tilskuddsbeløpet, blir utbetalingen satt til 0 (null) kroner. For eksempel:

Siidaandel A har søkt om tilskudd på 60 000 kroner. Siidaandelen overskrider lovlig reintall med 22 rein, slik at reduksjon utgjør: 22 rein x 3 000 kroner: 66 000 kroner. Siidaandelen får 0 kroner i tilskudd, selv om reduksjonen er større enn tilskuddet som det er søkt om.

Andre ledd – for unntaket i § 4 andre ledd bokstav f

Utmåling av tilskudd etter andre ledd gjelder siidaandeler som ikke har fått fastsatt reintall per siidaandel, og som omfattes av § 4 andre ledd bokstav f. I punkt 4 er det forklart hvilket reintall som legges til grunn for vurderingen om siidaandelen har økt sitt reintall.

Reduksjonen kan foretas slik:

Eksempelet gjelder ved fastsatt øvre reintall på 3 500.

Driftsår	Distriktets reintall	Siidaandelens reintall
2016/2017	3480	350
2017/2018	3650	370
2018/2019	3720	380
2019/2020	3710	380
2020/2021	3700	361

Siidaandelen hadde 350 rein i driftsåret da distriktets reintall sist var i samsvar med øvre reintall i bruksreglene (2016/2017). Siidaandelens reintall per 31. mars 2021 er 361 rein = 11 flere rein enn i 2016/2017. Reduksjonen utgjør: 11 rein x 2000 kroner = 22 000 kroner.

Tredje ledd – ingen tilskudd ved økning over 30 rein

Etter tredje ledd kan det ikke innvilges tilskudd hvis siidaandelen har økt sitt reintall med mer enn 30 rein (dvs. 31 rein eller flere). Det vil si at ved overskridelse av reintall med over 30 rein uavhengig av grunn og situasjon, vil statsforvalteren avslå søknad om tilskudd med hjemmel i § 5 tredje ledd.

§ 6. Krav til søknaden

§ 6

Tamreinlag eller leder av siidaandel skal sende søknad om tilskudd på skjema fastsatt av Landbruksdirektoratet. Søknaden skal sendes til fylkesmannen i det reinbeiteområdet siidaandelen eller tamreinlaget tilhører.

Søker må legge ved den dokumentasjonen som fremgår av søknadsskjemaet. Søker er ansvarlig for at all nødvendig dokumentasjon legges ved søknaden.

Søknad om tilskudd med vedlegg må være levert innen 31. mai.

I særlige tilfeller kan fylkesmannen dispensere fra søknadsfristen.

Kilde: Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag(Lovdata)

Første ledd: søknad sendes på særskilt skjema

Søknad om tilskudd etter forskriften skal sendes på skjema som er fastsatt av Landbruksdirektoratet. Søknaden kan leveres enten elektronisk via Altinn, eller på papir til statsforvalteren i det reinbeiteområdet der siidaandelen/tamreinlaget driver sin reindrift. For alle tamreinlag vil dette være Statsforvalteren i Trøndelag.

Det er bare mulig å levere søknad om tilskudd elektronisk hvis melding om reindrift for tilskuddsåret er levert elektronisk. Tallene fra elektronisk levert melding om reindrift blir automatisk overført til malen for behandling av elektronisk søknad om tilskudd.

Er melding om reindrift levert på papir, må søker bruke papirskjema.

I felles siidaandeler som ledes av ektefeller/samboere sammen kreves det at begge ledere har skrevet under på søknaden, eventuelt den ene lederen underskriver etter fullmakt fra den andre lederen. Hvordan dette gjøres, er forklart i **Tilskudd til siidaandeler og tamreinlag – søkerveiledning**.

Andre ledd: krav til dokumentasjon

I denne bestemmelsen stilles det krav til dokumentasjon. Hvilken dokumentasjon som skal legges ved, fremgår i seksjonen «Vedlegg» i søknadsskjemaet. Dokumentasjonen kan være forskjellig avhengig av hvilke tilskudd det søkes om. For eksempel, vil det være påkrevet med ekstra dokumentasjon hvis det søkes om særskilt driftstilskudd til kvinner eller ektefelle-/samboertillegg.

Det er søker selv som er ansvarlig for å legge ved/levere inn all nødvendig dokumentasjon sammen med søknaden. Manglende levering av dokumentasjon etter fristen 31. mai kan føre til at søknaden ikke vil bli behandlet, eller at søker får mindre i tilskudd enn det han eller hun kunne ha krav på, hvis all dokumentasjon var lagt ved.

For eksempel, må inntekt fra privat slakt dokumenteres med salgsbilag, da opplysninger om privat slakt ikke fremgår av slakterapporter fra slakteriene. Hvis søker ikke legger frem slik dokumentasjon, vil det ikke bli gitt produksjonspremie etter forskriftens § 10 for reinen slaktet privat.

Tredje ledd - søknadsfrist

Søknadsfristen for tilskudd til siidaandeler og tamreinlag er 31. mai.

Tredje ledd krever at en fullstendig søknad er levert innen fristen. Hvis søknaden er levert etter fristen, uten at det er gitt dispensasjon etter § 6 fjerde ledd, vil ikke søknaden bli behandlet.

Søknad med vedlegg må være levert innen fristen

Det kreves at søknaden er levert innen fristen. Hvis søknaden leveres elektronisk, må den være sendt i Altinn innen 23:59 den 31. mai 2021. Hvis søknaden leveres på papir, må den være poststempelt senest 31. mai 2021 for å anses som levert innen fristen.

Søknaden må være fullstendig

Søknaden anses for å være fullstendig når alle nødvendige vedlegg som er nevnt i søknadsskjemaet er lagt ved søknaden. Hvis det ikke er mulig å legge ved alle vedleggene elektronisk ved søknaden, må søker sende disse vedleggende til statsforvalter per post. Vedleggene skal være poststempelt innen fristen.

Hvis søker sender inn manglende vedlegg etter fristen 31. mai 2021, vil ikke de ettersendte vedleggene legges til grunn ved behandlingen av søknaden. Slike bilag skal avvises, og det skal fremkomme i statsforvalterens vedtak at vedleggene er avvist. Dette kan resultere i at søker får avslag på tilskudd (for eksempel, der det mangler dokumentasjon på oppfyllelse av minsteinntekt) eller få mindre i tilskudd enn det som er søkt om (for eksempel, der det ikke er dokumentert at en kvinnelig siidaandelsleder har reindrift som hovednæring).

Fjerde ledd – dispensasjon fra søknadsfristen

Hvis siidaandelen/tamreinlaget av enkelte grunner ikke kan sende søknad eller fremskaffe nødvendige vedlegg innen søknadsfristen, kan statsforvalteren gi søker dispensasjon fra søknadsfristen. Søknad om dispensasjon fra søknadsfristen må sendest før søknadsfristen er utløpt.

Slik dispensasjon skal kun gis ved «*særlige tilfeller*». Det betyr at situasjonen som ligger til grunn for søknad om dispensasjon skal skille seg markant fra det normale og ligge utenfor siidaandelsleders kontroll. Eksemplene her kan være dødsfall, akutt sykdom og lignende. Også situasjoner der søker ikke rekker å bli ferdig med næringsoppgaven innen fristen, kan det være aktuelt å gi dispensasjon. I slike tilfeller bør det foreligge vedtak fra skattemyndighetene om utsettelse av frist for å levere næringsoppgave, da denne fristen er den samme som fristen for søknad om tilskudd etter forskriften.

Statsforvalteren sender kopi av dispensasjonsvedtak til Landbruksdirektoratet for orientering.

§ 7. Særskilt driftstilskudd til ungdom

§ 7

Leder av siidaandelen som er under 30 år per 1. januar i driftsåret, kan innvilges driftstilskudd på inntil 40 000 kroner. I felles siidaandel kan likevel eldste ektefelle eller samboer være over 30 år.

Kilde: Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag (Lovdata)

Kommentarer til bestemmelsen

Formålet med særskilt driftstilskudd til ungdom er å støtte opp om siidaandelsledere som er under 30 år, og som er under etablering eller oppbygging av egen drift.

For å få særskilt driftstilskudd til ungdom må siidaandelsleder være under 30 år per 1. januar i tilskuddsåret. For tilskuddsåret 2020/2021 er dette 1. januar 2021.

Hvis siidaandelen drives av ektefeller/samboere i fellesskap, kan siidaandelen få tilskudd hvis den yngste lederen er under 30 år per 1. januar i tilskuddsåret. Dette gjelder selv om den eldste lederen er 30 år.

§ 8. Særskilt driftstilskudd til kvinner

§ 8

Kvinner som står alene som leder av siidaandel og som har reindrift som hovednæring, kan innvilges særskilt driftstilskudd på inntil 25 000 kroner.

Med hovednæring menes at minst 75 prosent av siidaandelsleders inntekt stammer fra avgiftspliktig salgsinntekt fra salg av kjøtt fra rein i eget merke.

Kilde: Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag(Lovdata)

Første ledd: vilkår for tilskuddet

Formålet med særskilt driftstilskudd til kvinner er å støtte kvinnelige siidaandelsledere og stimulere til at flere kvinner vil utøve aktiv reindrift i egen siidaandel.

For å få særskilt driftstilskudd til kvinner må den kvinnelige søkeren:

- være registrert alene som leder av siidaandel per 31. mars i tilskuddsåret. For tilskuddsåret 2020/2021 er dette 31. mars 2021.
- ha reindrift som hovednæring. Hva regnes som hovednæring i denne sammenheng, er beskrevet i § 8 andre ledd.

Andre ledd: reindrift som hovednæring

Å ha reindrift som hovednæring etter forskriften innebærer at minst 75 prosent av alle siidaandelslederens inntekter for siste ligningsår må stamme fra avgiftspliktig salgsinntekt fra salg av kjøtt fra rein i eget merke. Beregningen av 75 prosent gjøres ut fra siidaandelslederens samlet inntekt, både lønnsinntekt og næringsinntekt.

Søker dokumenterer oppfyllelse av kravet ved å sende inn skatteoppgjør for siste ligningsår. For driftsåret 2020/2021 vil dette være ligningsåret 2019.

§ 9. Etableringstilskudd

§ 9

Person som får overdratt siidaandel til seg før han eller hun har fylt 35 år, kan innvilges et etableringstilskudd på inntil 80 000 kroner det første året etter overdragelsen, og inntil 65 000 kroner per år de to neste årene etter overdragelsen. Hvis siidaandelen blir overdratt til ektefeller eller samboere i fellesskap, kan likevel eldste ektefelle eller samboer være over 35 år på tidspunktet for overdragelsen.

Den som søker om etableringstilskudd er fritatt fra inntektskravet i § 3 nr. 2.

Kilde: Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag (Lovdata)

Første ledd: vilkår for etableringstilskudd

Formålet med etableringstilskudd er smidige generasjonsoverganger ved at flere siidaandeler blir overdratt til personer under 35 år som ønsker å etablere seg med egen siidaandel.

For å få etableringstilskudd, må siidaandelsleder:

- ha overtatt siidaandel for tre år siden eller senere
- ha vært under 35 år på tidspunktet for overdragelsen.

Vilkår om at siidaandel må være overdratt

Tilskuddet innvilges kun til siidaandelsledere som får overdratt siidaandel til seg. Etableringstilskudd innvilges derfor ikke til dem som får etablert en siidaandel etter reindriftsloven § 11.

Overdragelse av siidaandel kan skje blant annet ved salg, arv, gave mv, og reguleres av reindriftsloven § 15. Da det er statsforvalteren som godkjenner overdragelse av siidaandel, er det ikke nødvendig for søker å sende dokumentasjon på overdragelse.

Tidspunktet for overdragelse av siidaandelen er den datoen som er påført i statsforvalterens vedtak om godkjenning av overdragelsen. For eksempel, kan det stå at «*siidaandelen er overdratt med virkning fra 1. april 2020*», selv om godkjenning av overdragelsen først gjøres høsten 2020.

Overdragelsen må skje før søker fyller 35 år

Overdragelse av siidaandelen må skje før søker har fylt 35 år. For eksempel, hvis statsforvalteren i oktober 2020 har godkjent overføring av siidaandel med virkning fra 1. april 2020, kan søker fylle 35 år 2. april 2020 for å være berettiget tilskudd.

Kravet om å være under 35 år gjelder tidspunktet for overdragelsen. Om søker fyller 35 år i løpet av de tre første årene etter overdragelsen, vil han eller hun fortsatt ha rett til etableringstilskudd i år 2 og 3.

Om felles siidaandel

I tilfeller hvor en siidaandel overdras til ektefeller eller samboere i fellesskap, slik at det blir en felles siidaandel etter reindriftslovens § 13, utbetales ett tilskudd. Ved slik overdragelse er det nok at den yngste ektefellen/samboeren er under 35 år på tidspunktet for overtagelsen.

Satser og beregning

Etableringstilskudd kan innvilges med 80 000 kroner det første året etter overdragelsen, og med 65 000 kroner de to påfølgende årene. Satsene gjelder fra tidspunkt for overdragelsen, uavhengig av om det fremmes søknad om etableringstilskudd fra første året. For eksempel:

- Siidaandelsleder A overtok siidaandel 1. april 2019. Han søkte om etableringstilskudd for driftsåret 2019/2020, og fikk tilskudd på 80 000 kroner. Når han søker om tilskudd for årene 2020/2021 og 2021/2022, får han 65 000 kroner for hvert av årene.
- Siidaandelsleder B overtok siidaandel 1. april 2019. Han søkte ikke om etableringstilskudd for driftsåret 2019/2020, men først for året 2020/2021. Da driftsåret 2020/2021 er to år etter overdragelsen, vil siidaandelsleder få 65 000 for dette driftsåret, og har da kun mulighet til å søke for ett år til – 2021/2022. Han har ikke mulighet til å få tilskudd for tre år hvis han ikke søker for tilskudd første året etter overdragelsen.

Andre ledd: Fritak fra inntektskravet i § 3 første ledd nr. 2

De som søker om etableringstilskudd trenger ikke å oppfylle kravet for minsteinntekt i forskriftens § 3 første ledd nr. 2. Det vil si at hvis søker ikke oppnår en avgiftspliktig inntekt på minimum 50 000 kroner fra salg av kjøtt fra rein i eget merke i tilskuddsåret, vil søker likevel ha rett på etableringstilskudd. Søker som ikke oppfyller kravet til minsteinntekt har ikke rett til de andre tilskuddene i forskriften.

§ 10. Produksjonspremie

§ 10

Tamreinlag eller leder av siidaandel kan innvilges produksjonspremie på inntil 36 prosent av avgiftspliktig salgsinntekt eksklusiv merverdiavgift av kjøtt og andre avgiftspliktige salgsinntekter fra rein tilhørende alle reieneiere i siidaandelen/tamreinlaget det siste kalenderåret. Avgiftsfrie salgsinntekter, salg av livdyr, og frakt- og slaktekostnader inngår ikke som grunnlag for beregningen av produksjonspremien. Inntekter fra rein som er slaktet eller omsatt utenfor Norge regnes ikke som avgiftspliktig salgsinntekt etter første punktum, med mindre reinen omfattes av ordningen med utenlands bearbeiding.

Det utbetales ikke produksjonspremie for avgiftspliktig salgsinntekt som overstiger 600 000 kroner per siidaandel og 1 000 000 kroner per tamreinlag.

For tamreinlagene vil årsregnskapene danne grunnlaget for beregningen av produksjonspremien.

Landbruksdirektoratet kan dispensere fra inntektsgrensen i andre ledd ved avvikling av en siidaandel, der hele flokken slaktes.

Kilde: Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag (Lovdata)

Første ledd: grunnlag for produksjonspremien

Formålet med produksjonspremien er å premiere produksjon, verdiskapning og videreføring av produkter som stammer fra reinen. Bestemmelsen stiller en rekke krav til hvilke inntekter som inngår i beregningsgrunnlaget for produksjonspremien.

Krav om at inntekter stammer fra reinsdyret

Grunnlaget for produksjonspremien er avgiftspliktig salg av reinkjøtt og andre avgiftspliktige næringsinntekter fra selve reinsdyret. Det betyr at inntektene skal stamme fra bruk av reinskrotten, slik som for eksempel kjøtt, skinn, duodji av horn, skinn, bein mv. Andre typer inntekter, slik som turisme, utleie av kjørerene, utleie av husvære i reindriften eller inntekter fra jakt/fiske eller bærplukking i reinbeiteområder inngår ikke i beregningsgrunnlaget for produksjonspremien.

Alle medlemmers inntekter inngår i grunnlaget

I motsetning til inntektskravet i § 3 første ledd nr. 2, blir inntekter fra rein tilhørende alle medlemmer i siidaandelen tatt med i beregningsgrunnlaget for produksjonspremien. Hvis også andre medlemmer enn siidaandelsleder har hatt slike inntekter, må dette dokumenteres ved at disse medlemmers skjema Landbruk (RF-1177) legges ved søknad om tilskudd.

Krav om at inntektene må være avgiftspliktige

Det er kun dokumentert avgiftspliktige inntekter som inngår i beregningsgrunnlaget for produksjonspremien. All omsetning av varer i Norge er i utgangspunktet avgiftspliktig, også salg på det private markedet, jf. merverdiavgiftsloven § 3-1. Det finnes likevel enkelte unntak, da noen typer omsetning er avgiftsfrie, og noen er unntatt fra merverdiavgift. Hvilke inntekter det er gjort fritak for, fremgår av merverdiavgiftsloven kapittel 6.

Produksjonspremien beregnes fra netto salgsinntekt

Produksjonspremien beregnes fra netto salgsinntekt, det vil si reieneiers oppgjørpris eksklusiv merverdiavgift. Dette ble presisert i Prop. 77 S, punkt 7.4.3 a. Det er prisen *etter* fradrag for slakte- og fraktkostnader som danner grunnlaget for produksjonspremien.

NB! Kun inntektene som reieneier selv har oppgitt i søknaden med vedlegg vil danne grunnlag for produksjonspremien. Statsforvalteren kan ikke supplere søknaden med opplysninger fra for eksempel slakterapporter og utbetale produksjonspremie basert på større inntekt, enn den som er oppgitt i søknaden av siidaandelsleder selv. Hvis inntekten oppgitt i næringsoppgaven er mindre enn inntekten i søknaden, skal det kun utbetales produksjonspremie for inntekter som er oppgitt i næringsoppgaven.

Inntekten må være opparbeidet i siste kalenderår

Perioden for beregning av produksjonspremie er «*det siste kalenderåret*», det vil si fra 1. januar til 31. desember 2020. På dette punktet avviker perioden fra den ordinære beregningsperioden i forskriftens § 2, som er reindriftsåret. Grunnen til det er at reieneierens skattemelding og næringsoppgave for inntekter opparbeidet i perioden 1. januar – 31. mars 2021 ikke er klare på søknadstidspunktet.

Inntekten må være opparbeidet i siste kalenderår. Det vil si at salg av reinkjøtt må ha skjedd innen 31. desember 2020, selv om betalingen først finner sted i kalenderåret 2021.

Sats for produksjonspremie

Satsen for produksjonspremie er inntil 36 prosent av inntekten som er nevnt over. Vilkåret «*inntil*» er kommet inn i bestemmelsen for å synliggjøre at LMD i samråd med NRL kan justere de avtalte satsene for å holde forbruket innenfor bevilgningene som er gitt i reindriftsavtalen.

Reinen må være slaktet og omsatt i Norge

Inntekter fra rein som er slaktet og/eller omsatt utenfor Norge inngår ikke i beregningsgrunnlaget for produksjonspremien. Inntekter fra slik slakt/omtsetning regnes ikke som avgiftspliktig salgsinntekt etter forskriften. Bestemmelsen gjelder både rein som er slaktet i Norge og omsatt i utlandet, og rein som er slaktet i utlandet.

Unntaket her er rein som omfattes av ordningen med utenlands bearbeiding.

Inntektene må dokumenteres

Den som søker om produksjonspremie må dokumentere at:

- inntekten er opparbeidet
- inntekten er innberettet til skattemyndighetene.

Dokumentasjon på at inntekten er opparbeidet

Vilkåret «*dokumenteres*» betyr at siidaandelsleder må sannsynliggjøre at salgsinntekten faktisk har funnet sted. Det som er avgjørende er at den er detaljert nok til å bevise at en handling har funnet sted, og dermed kan etterprøves. Det er statsforvalteren som avgjør om inntekten er dokumentert.

Mange reineiere selger reinen til slakteriet etter at reinen er slaktet. Slakteriet vil da oppgi pris som de betalte til reineier, i slakterrapporter som slakteriet leverer til Landbruksdirektoratet i samsvar med forskrift om rapportering av slaktet rein og lagerbeholdning (rapporteringsforskriften) §§ 4 og 5. Det er likevel blitt mer og mer vanlig at reineiere kun bruker slakteriet for å utføre slakteoppdraget, for så å ta reinen tilbake og selge det selv til sluttbruker (såkalte «returrein»). Andre reineiere igjen velger å både slakte og selge reinen privat. Inntektene fra slike salg dokumenteres på forskjellige måter.

Salg av rein til slakteri

Hvis siidaandelsleder/reineiere selger reinen til slakteri, er salget inkludert nettoppris dokumentert i slakterrapporter som er sendt til Landbruksdirektoratet. Det er derfor ikke nødvendig for reineier å fremskaffe noe mer dokumentasjon på slike inntekter.

Privat salg av rein slaktet ved slakteri og privat slakt

Hvis reineieren bruker slakteriet for å slakte reinen og så tar reinen tilbake for å selge den selv til forbruker, eller slakter reinen privat, vil statsforvalteren ikke få noen opplysninger om pris fra slakteri. I slike tilfeller skal søker fremskaffe salgsbilag/kvitteringer som blir lagt til grunn for beregning av produksjonspremie.

Minimumskrav til kvittering/salgsbilag er at det inneholder:

- navn og adresse på selger og kjøper (dette gjelder ikke for bilag som tilfredsstiller krav i bokføringsforskriften)
- dato
- varens art og omfang
- pris med og uten merverdiavgift.

Kvitteringer som ikke inneholder navn, dato mv. vil ikke kunne brukes som dokumentasjon på grunnlag for beregning av produksjonspremie.

Dokumentasjon på at inntektene er innberettet

Søker dokumenterer avgiftplikten ved å legge skjema Landbruk (RF-1177) ved søknaden. Beregninger gjøres ut fra postene 321 og 322 i skjemaet.

I post 321 føres inntekter fra salg av slaktedyrr og biprodukter til slakteri og oppkjøpere. Statsforvalteren kan kontrollere at inntektene som er oppgitt i post 321 ikke inneholder frakt- og slaktekostnader ved å sjekke inntektene i post 321 mot slakterrapport.

I post 322 skal inngå inntekter av videreforedlede produkter fra rein, samt bearbeidede biprodukter av rein, herunder duodji, som er solgt til sluttbruker.

Hvis inntekter som vises i salgsbilag/slakterrapporter ikke fremgår i skjema Landbruk, anses inntektene til å ikke være innberettet til skattemyndigheter. Slike inntekter skal ikke inngå i beregningsgrunnlaget for produksjonspremien.

Andre ledd: begresning i inntekten

Bestemmelsen inneholder begrensninger i inntekt som legges til grunn for beregning av produksjonspremie. I enkelte tilfeller kan der likevel gjøres unntak fra denne begrensningen, jf. § 10 fjerde ledd.

Fjerde ledd: unntak fra begrensning i inntekten

I enkelte tilfeller kan Landbruksdirektoratet dispensere fra inntektsgrensen i § 10 andre ledd. Dispensasjon kan innvilges når:

- siidaandelsleder avvikler sin siidaandel etter eget ønske og slakter hele flokken
- siidaandelsleder dør uten at hans siidaandel blir overtatt av arving eller andre, der hele flokken blir slaktet.

Det er vilkår om at all rein tilhørende alle medlemmer i siidaandelen blir slaktet, og siidaandelen formelt blir avviklet. Det er ikke tilstrekkelig å overføre siidaandel til andre og slakte siidaandelslederens rein, men ikke de andre medlemmers rein.

§ 11. Kalveslaktetilskudd

§ 11

Tamreinlag eller leder av siidaandel kan innvilges kalveslaktetilskuddet på inntil 500 kroner per kalv som er slaktet og innrapportert i henhold til gjeldende regelverk. Det innvilges kun tilskudd for kalver som er klassifisert ved optisk lengdemåling.

Tilskuddet kan innvilges for kalver slaktet i perioden 15. august-31. mars.

Kalveslaktetilskuddet kan også innvilges for kasserte kalver og kalver som tapes som følge av radioaktivitetstiltak.

Kilde: Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag (Lovdata)

Første ledd: vilkår for kalveslaktetilskudd

Etter § 11 kan det gis kalveslaktetilskudd for inntil 500 kroner per kalv. Formålet med kalveslaktetilskuddet er å stimulere til at en større del av kjøttproduksjonen foregår på kalv, noe som er ressursøkonomisk gunstig. Uttak av kalv reduserer presset på vinterbeitene tap av dyr i løpet av vinteren. Økt uttak av kalv bidrar også til økt produktivitet, fordi tilveksten på kalv er større enn tilveksten på større dyr.

Kalven må være slaktet av godkjent slakteri og innrapportert

Kalveslaktetilskudd gis bare for kalver som er slaktet av godkjent slakteri og innrapportert til Landbruksdirektoratet. Liste over godkjente reinslakterier finnes på **Mattilsynets nettsider**.

Slakteriene må oppfylle krav til rapportering i rapporteringsforskriften §§ 4 og 5. Hvis kalvene som er slaktet ikke er innrapportert til Landbruksdirektoratet på søknadstidspunktet, vil det ikke bli gitt tilskudd for disse kalvene.

Kalveslaktetilskuddet innvilges ikke ved privat slakt, da slike kalver verken rapporteres eller klassifiseres i henhold til rapporteringsforskriftens krav.

Kalven må være klassifisert ved optisk lengdemåling

Tilskuddet innvilges *kun* når både slakt og klassifisering er utført ved slakteri som har tatt i bruk det nye systemet med optisk lengdemåling av reinslakt. Fra høsten 2020 har alle godkjente reinslakterier tatt i bruk optisk lengdemåling av reinslakt. Hvis kalven ikke er optisk lengdemålt, vil det ikke bli gitt tilskudd for kalven.

Det gis tilskudd for antall kalver oppgitt i søknaden

NB! Det er kun kalver som siidaandelsleder har oppført i søknaden med vedlegg, som danner grunnlaget for kalveslaktetilskudd. Det er gis ikke tilskudd til større antall kalver enn det som er angitt i søknaden, for eksempel på bakgrunn av opplysninger fra slakterapporter. Grunnen til dette er at det er siidaandelsleder som har ansvaret for å oppgi korrekte opplysninger i søknaden om tilskudd.

Andre ledd: periode for tilskuddsberegning

Kalveslaktetilskuddet innvilges til søker for perioden mellom 15. august og 31. mars. Denne perioden samsvarer med slaktesesongen hos de fleste reinslakterier.

Tredje ledd: tilskudd til kasserte og tapte kalver

Enkelte ganger er kalven i så dårlig forfatning ved slakt, at den blir kassert – det vil si at reineier ikke får noe pris fra slakteriet for kalven. Det gis kalveslaktetilskudd også for slike kalver, fordi tilskuddet stimulerer reineiere å slakte ut dårlige kalver i stedet for å beholde dem gjennom vinteren, slik at presset på beitene økes.

Kalveslaktetilskuddet gis også ved tap av dyr ved måling av radioaktivitet etter forskrift om kompensasjon for utgifter, merarbeid og økonomiske tap som reineiere påføres som følge av tiltak mot radioaktivitet. Tap av rein etter denne ordningen må godkjennes av statsforvalteren. Tap av rein ved måling av radioaktivitet er mest aktuelt i de sørsamiske områdene og for tamreinlagene.

§ 12. Ektefelle-/samboertillegg

§ 12

Der begge ektefeller/samboere utøver aktiv reindrift i samme siidaandel, kan siidaandelen innvilges et ekstra driftstilskudd på inntil 30 000 kroner. Det er ikke et vilkår at begge ektefellene/samboerne har eget merke.

Ektefelle-/samboertillegg kan ikke innvilges dersom en av ektefellene/samboerne ved siste ligningsoppgjør hadde en personinntekt utenfor reindriften på mer enn 200 000 kroner. Godtgjørelse for verv i reindriftsnæringen regnes i denne sammenheng som inntekt fra reindriften.

Det er et vilkår at begge ektefellene/samboerne eier rein i samme siidaandel. I driftsåret ekteskapet/samboerskapet er inngått, kan fylkesmannen dispensere fra dette kravet.

Kilde: Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag(Lovdata)

Generelt om ektefelle-/samboertillegg

Formålet med ektefelletillegget er å legge til rette for en familiebasert næring og sikre at også kvinnene kan delta i næringen. Å legge til rette for en familiebasert reindrift er også i tråd med de politiske føringer i dag, jf. Meld. St. 32 kapittel 6. Krav om inntektsbegrensning på 200 000 kroner for hver av ektefeller/samboere sikrer at begge utøver aktiv reindrift, og ikke jobber fulltid et annet sted med reindrift som ren hobbyvirksomhet.

For å få ektefelle-/samboertillegg må siidaandelsleder og ektefelle/samboer:

- utøve aktiv reindrift i samme siidaandel
- ikke eie rein eller være registrert i annen siidaandel
- ikke ha brutto inntekt utenfor reindriften på mer enn 200 000 kroner i siste ligningsår.

Første ledd: krav til utøvelse av aktiv reindrift

Ektefeller/samboere må utøve aktiv reindrift i samme siidaandel

Begrepet «*utøve aktiv reindrift i samme siidaandel*» betyr at siidaandelsleder og ektefelle/samboer må ha tilknytning til driften i den siidaandelen som søker om tilskudd. Hvis ektefellene/samboerne har felles siidaandel, er dette vilkåret automatisk oppfylt. Det kreves likevel ikke at de begge står oppført som ledere av siidaandel. Siidaandelsleder og ektefelle/samboer kan selv bestemme hvordan de skal fordele pliktene seg imellom.

Reindriften må imidlertid utøves i «*samme siidaandel*». Søker kan ikke være medlem i en siidaandel, samtidig som han eller hun er engasjert som dreng i en annen siidaandel gjennom hele driftsåret.

Ektefelle/samboer trenger ikke å ha eget merke

Det er ikke et krav om at ektefelle/samboer har eget merke. Hvis begge har eget merke og eventuelt rein, er det likevel et krav om at begge eier rein i samme siidaandel, jf. § 12 tredje ledd.

Andre ledd: begrensning i inntekt

Hvis en av ektefellene/samboerne har bruttoinntekt utenfor reindriften på mer enn 200 000 kroner i siste ligningsår, mister siidaandelen rett på ektefelle-/samboertillegg.

Siste ligningsår er kalenderåret som ligger to år tilbake i forhold til slutten av tilskuddsåret. For tilskuddsåret 2020/2021 vil dette være kalenderåret 2019. Vilket dokumenteres ved innsending av Skatteoppgjør 2019 for begge ektefeller/samboere.

Godtgjørelse for verv i reindriftsnæringen regnes her som inntekt i reindriften.

Verv i reindriftsnæringen kan være:

- medlem av Reindrifststyret/Reindriftens Utviklingsfond
- medlem i Merkenemnda
- medlem i Klagenemnda for merkesaker
- medlem i distriktsstyret
- medlem i rovviltneemd eller rådgivende kontaktutvalg for rovviltsaker i fylket/landet
- medlem i styret i NRL
- medlem i Det Faste Utvalget (konvensjonen mellom Norge og Sverige)
- medlem i forhandlingsutvalg/faggruppe for ny reinbeitekonvensjon mellom Norge og Sverige
- medlem i Samerettsutvalget.

I tilfeller hvor verv ikke faller inn under de ovennevnte vil det måtte foretas en konkret vurdering i det enkelte tilfelle.

Tredje ledd: krav om å eie rein i samme siidaandel

For å kunne få ektefelle-/samboertillegg må begge ektefellene/samboerne eie rein i samme siidaandel. Dette gjelder kun hvis begge ektefeller/samboere har rein i eget merke. Hvis siidaandelslederens ektefelle/samboer ikke har rein eller eget merke, vil kravet ikke gjelde dem.

I driftsåret ekteskapet/samboerskapet er inngått kan statsforvalteren dispensere fra kravet. Det kreves ofte at overføring av reinmerke godkjennes av merkenemnda før reinen kan flyttes over til den andre ektefelles/samboers siidaandel. Reinen overføres dessuten vanligvis etter at driftsåret er avsluttet, altså etter 1. april. Det kan derfor være urimelig i slike situasjoner å kreve at reinen overføres samtidig som ekteskapet/samboerskapet inngås.

§ 13. Opplysningsplikt og kontroll

§ 13

Mottakere av tilskudd etter denne forskriften plikter å gi alle opplysninger som reindriftsmyndighetene finner nødvendig for å kunne forvalte tilskuddordningene, eller for å kunne oppfylle reindriftsavtalen.

Reindriftsmyndighetene fører tilsyn med at utbetalinger av tilskudd er riktige, og har adgang til all bokføring, korrespondanse og opptegetninger som vedkommer tilskuddet. For virksomheter som er pålagt revisjonsplikt kan reindriftsmyndighetene kreve revidert regnskap over utgiftene.

Kilde: Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag(Lovdata)

Første ledd: mottakere av tilskudd har opplysningsplikt

Etter § 13 første ledd har de som mottar tilskudd etter forskriften opplysningsplikt overfor reindriftsmyndighetene.

Bestemmelsen skal forstås slik at reindriftsmyndighetene (statsforvalteren, Landbruksdirektoratet og LMD) bare kan kreve opplysninger som er relevante for saksbehandlingen og den generelle forvaltningen av ordningen med tilskudd til siidaandeler og tamreinlag. Som oftest vil dette dreie seg om grunnlagsmateriale for å fatte selve vedtaket om tilskudd og dokumentasjon som muliggjør effektiv kontroll av om tilskuddet er i overensstemmelse med forskriftens målsettinger.

Det er ikke adgang å fremtvinge oppfyllelse av opplysningsplikten. Hvis reindriftsmyndighetene velger å kreve opplysninger etter § 13 første ledd, må saksbehandler oppgi forvaltningsloven § 14 som hjemmel for kravet.

Den som får pålegget har da adgang til å klage på pålegget hvis vedkommende mener at det ikke finnes en lovlig adgang til å gi opplysningene til Landbruksdirektoratet. Klagen kan fremsettes skriftlig eller muntlig, og innen tre dager fra pålegget er mottatt. Reindriftsmyndighetene må informere søker om klageadgangen når de gir pålegg om å gi opplysninger.

Andre ledd: reindriftsmyndighetene fører tilsyn med utbetalinger av tilskudd

Etter § 13 andre ledd har reindriftsmyndighetene adgang til å føre tilsyn med at utbetalinger av tilskudd er riktige. Slik oppgave har myndighetene etter § 15 andre ledd i Reglement for økonomistyring i staten.

Tilsynet innebærer at reindriftsmyndighetene får adgang til all bokføring, korrespondanse og opptegetninger som har sammenheng med tilskuddsutbetalingen, samt revidert regnskap for slakterier som er pålagt revisjonsplikt. Før slike kontroller må myndighetene fatte pålegg og opplyse om hjemmelen og klageadgangen, slik det er omtalt i punkt om § 13 første ledd.

§ 14. Retting av feilutbetalinger

§ 14

Reindriftsmyndighetene kan rette feil i utbetalt tilskudd, enten ved etterbetaling eller krav om tilbakebetaling av tilskudd fra tilskuddsmottaker.

Kilde: Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag (Lovdata)

Kommentarer til bestemmelsen

Bestemmelsen i § 14 åpner for at reindriftsmyndighetene (statsforvalteren, Landbruksdirektoratet og LMD) kan rette feil i utbetalt tilskudd, enten ved etterbetaling eller krav om tilbakebetaling av tilskudd fra tilskuddsmottaker. Denne bestemmelsen er ikke en hjemmel for avkorting av tilskudd. Vedtak om tilbakebetaling av tilskudd kan skje etter at det er fattet vedtak om avkorting etter forskriftens § 15, eller at vedtak om tilskudd omgjøres fordi det viser seg at søker ikke oppfylte vilkårene for tilskudd på søknadstidspunktet. Det gjelder også der søker har fått for mye utbetalt tilskudd som følge av feil hos forvaltningen, for eksempel der søker har oppfylt vilkår for tilskudd, men utbetalt tilskuddet dobbelt.

Etterbetaling av tilskudd til søker

Etterbetaling av tilskudd til søker skjer ved at Landbruksdirektoratet utbetaler differansen mellom det allerede utbetalte tilskuddet og det som søker har krav på, til søkers kontonummer etter at feilen blir oppdaget. Det skal ikke fattes noe vedtak om etterbetaling av tilskudd, men søker skal informeres skriftlig om at det skjer etterbetaling av tilskudd til hans eller hennes konto.

I saker der det oppdages at søker har fått utbetalt for lite tilskudd, enten ved at søker påpeker dette overfor reindriftsmyndighetene, eller ved at myndighetene oppdager det selv, er hovedregelen at hele differansen skal etterbetales til søker.

Krav om tilbakebetaling av tilskudd

Hvilke tilfeller omfattes av bestemmelsen?

Bestemmelsen i § 14 andre punktum gjelder tilfeller der tilskuddsmottaker har fått utbetalt for mye tilskudd. Etter sin ordlyd gjelder § 14 i alle situasjoner der utbetaling av tilskuddet er feil, også der søker ikke kan lastes for å ha bidratt til feilutbetalingen. For eksempel kan det ha skjedd en feil hos forvaltningen ved utbetaling, eller det utilsiktet er blitt skrevet et ekstra tall i søknaden.

Hovedregel er tilbakebetaling

Reindriftsmyndighetene har et ansvar for å sørge for at bruk av statens midler skjer i tråd med lover og forskrifter, herunder reindriftsavtalen og denne forskriften. Hovedregelen er derfor at feilutbetalinger skal kreves tilbake. Dette ble også konkludert av Landbruks- og matdepartementet, som mener at det skal tungtveiende hensyn til før tilbakebetaling av feilutbetalt tilskudd kan unnlates.

Det at reindriftsmyndighetene «kan» rette feil i utbetalinger ved å kreve tilbake tilskudd betyr at det må foretas en konkret vurdering av om det er rimelig å kreve beløpet tilbake i den enkelte sak. Reindriftsmyndighetene må vurdere om det skal fremmes krav om tilbakebetaling og hvor mye som skal kreves tilbakebetalt. I den konkrete vurderingen må det tas stilling til om det foreligger adgang til å endre eller omgjøre vedtaket etter forvaltningsloven § 35.

Der søker har vært i aktsom god tro om utbetalingen, kan det i enkelte tilfeller være grunnlag for å ikke kreve tilbakebetaling. Dette gjelder blant annet feilutbetaling som skyldes en feil fra Landbruksdirektoratet hvor søker ikke hadde grunn til å reagere på feilutbetalingen. De som søker om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag er selvstendig næringsdrivende, og er derfor underlagt en streng aktsomhetsnorm. Det kreves av søkerne at de har full kjennskap til egen drift og at de søker i tråd med gjeldende regler for tildeling av tilskudd.

I vurderingen av om tilskuddet skal kreves tilbakebetalt, må det offentliges interesse av korrekt bruk av statlige midler avveies mot hensynet til søker, for eksempel om søker har innrettet seg etter utbetalingen, eller det har gått lang tid siden utbetalingen. Det kan også være et relevant moment om tilskuddsmottaker har søkt veiledning hos statsforvalteren, om veiledningen var misvisende, eller om feilen skyldes forvaltningen.

I situasjoner med feilutbetaling har tilskuddsmottaker fått tilskudd som han eller hun ikke hadde krav på. Landbruks- og matdepartementet har uttalt at hensynet til et korrekt oppgjør og en sikker forvaltning av offentlige midler skal som det klare utgangspunktet veie tyngre enn hensynet til at mottakeren har innrettet seg etter utbetalingen.

Saksbehandling i saker med tilbakebetaling av tilskudd

I situasjoner der reindriftsmyndighetene har kommet frem til at utbetalt tilskudd skal kreves tilbakebetalt, skal det opprinnelige vedtaket om tilskudd omgjøres etter forvaltningsloven § 35, hvis vilkårene for omgjøring foreligger i den enkelte saken.

Omgjøring av vedtak om tilskudd som utløser krav om tilbakebetaling regnes som omgjøring til skade for den vedtaket retter seg mot. Hvis feilen blir avdekket etter at underretning om vedtaket er kommet frem til tilskuddsmottaker, vil en omgjøring til skade normalt være avheneig av at vedtaket er ugyldig, jf. forvaltningsloven § 35 første ledd bokstav c.

I saker der det er blitt utbetalt for mye tilskudd grunnet en feil vil feilen som hovedregel ha virket bestemmende på vedtakets innhold. Ugyldighetsvurderingen må derfor gjøres konkret på bakgrunn av samtlige forhold i saken med utgangspunkt i den ulovfestede ugyldighetslæren.

Hvis reindriftsmyndighetene kommer frem til at vedtaket kan omgjøres, skal det sendes forhåndsvarsel til tilskuddsmottakeren etter forvaltningsloven § 16. I slik forhåndsvarsel skal det opplyses om:

- hvilket vedtak om tilskudd saken gjelder
- at vedtaket vurderes omgjort
- bakgrunnen for omgjøringen
- konsekvenser av omgjøringen, for eksempel at tilskuddet skal innkreves ved faktura eller motregnes i fremtidige tilskuddsutbetalinger
- tilskuddsmottakerens adgang til å uttale seg i saken, med en frist for uttalelse. Fristen bør fastsettes på en slik måte at tilskuddsmottaker får tilstrekkelig tid til å ivareta sine interesser.

Både vedtak om omgjøring etter forvaltningsloven § 35 og vedtak om tilbakebetaling etter forskriftens § 13 er enkeltvedtak. Tilskuddsmottaker må derfor opplyses om at det er klageadgang på begge vedtakene. Opplysningene om dette skal gis i samme brev som vedtak om omgjøring.

§ 15. Avkorting mv.

§ 15

Dersom tilskuddsmottaker uaktsomt eller forsettlig har gitt feil eller mangelfulle opplysninger i søknaden som har eller ville dannet grunnlag for en urettmessig utbetaling av tilskuddet, kan hele eller deler av tilskuddet avkortes.

Dersom tilskuddsmottaker uaktsomt eller forsettlig driver eller har drevet sin virksomhet i strid med lover og forskrifter for reindriftsnæringen, kan hele eller deler av tilskuddet holdes tilbake inntil forholdet er rettet. Er det ved overtredelsen av slikt regelverk utvist grov uaktsomhet eller forsett, kan hele eller deler av tilskuddet avkortes.

Kilde: Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag(Lovdata)

Hva er avkorting og hva er formålet med den?

Bestemmelsen i § 15 regulerer avkorting av tilskudd. Avkorting innebærer at statsforvalteren foretar en reduksjon i tilskuddet som søker i utgangspunktet oppfylte vilkårene for å motta. Hvis søker ikke oppfylder vilkårene for å motta tilskuddet, skal søknaden avslås. Dette er ikke en avkorting.

Et overordnet mål med avkorting er å sikre forsvarlig forvaltning av fellesskapets midler. Risikoen for avkorting ved feilopplysninger skal skjerpe søkerens aktsomhet ved utfylling og innlevering av søknaden, og bidra til at tilskuddsmottakerne opptrer innenfor det fastsatte regelverket. Avkorting har ikke et pønalt formål og anses derfor ikke som straff.

Landbruksdirektoratet «*kan*» avkorte tilskudd, men skal alltid vurdere avkorting

Hvis forhold ved tilskuddsmottakeren omfattes av § 15 første eller andre ledd, «*kan*» tilskuddet avkortes. Det betyr at det hører under forvaltningens frie skjønn om avkorting skal foretas. Selv om bestemmelsen er utformet som en «*kan*»-bestemmelse, er det klare utgangspunktet at det skal foretas avkorting hvis søker har handlet på en måte som er beskrevet i § 15.

Første ledd: Avkorting ved feilopplysninger

Etter § 15 første ledd kan tilskuddet avkortes hvis tilskuddsmottaker uaktsomt eller forsettlig har gitt feil eller mangelfulle opplysninger i søknaden, og disse opplysningene har eller ville dannet grunnlag for en urettmessig utbetaling av tilskudd.

Der statsforvalteren oppdager at søker har gitt feilopplysninger i søknaden, skal det alltid vurderes avkorting etter § 15 første ledd. Avgjørelse om å avkorte tilskudd er et enkeltvedtak, jf. forvaltningsloven § 2, og kan påklages av søker.

For at statsforvalteren skal kunne fatte vedtak om avkorting etter bestemmelsen, må enkelte vilkår være oppfylt.

Søker må ha gitt en «uriktige eller ufullstendige opplysninger i søknaden som har eller ville dannet grunnlag for en urettmessig utbetaling av tilskuddet»

En uriktig opplysning (feilopplysning) foreligger når det som er ført opp i søknaden ikke er i samsvar med de faktiske forhold. Hovedregelen er at søker må føre korrekte søknadsopplysninger inn i rett felt i søknaden for å være berettiget tilskudd.

Hvis søker har presisert eller forklart de reelle forhold i kommentarfeltet eller på annen måte, må det vurderes konkret i hver enkelt sak om søker anses å ha gitt feil opplysning eller ikke. Hvis opplysninger som er gitt i søknaden gjør at saksbehandler kan behandle søknaden på korrekt grunnlag, er det mye som taler for at søker ikke har gitt feil eller mangelfull opplysning som ville dannet grunnlag for en urettmessig utbetaling av tilskudd.

Feilopplysningen må i tillegg ha eller kunne ha gitt mer tilskudd enn søker er berettiget. Bestemmelsens kjerneområde er tilfeller hvor reindriftsmyndighetene gjennom saksbehandling og kontroll (maskinell kontroll og risikobasert kontroll) oppdager feilopplysningen. Hvis søker selv sier fra om feilen uoppfordret, uten at reindriftsmyndighetene har tatt kontakt med søker, bør tilskuddet ikke avkortes.

Søker må ha handlet «uaktsomt eller forsettlig»

Det neste vilkåret er om søker har gitt feilopplysningen «*uaktsomt eller forsettlig*». Dette innebærer at det ikke kan avkortes i tilskuddet hvis søker var i aktsom god tro da feilopplysningen ble gitt. En søker er i aktsom god tro der han eller hun ikke visste og heller ikke burde visst at opplysningen i søknaden var feil.

Tilskuddsmottakerne etter forskriften er selvstendig næringsdrivende, og det stilles strenge krav til tilskuddsmottakernes aktsomhet. Det forventes for eksempel at tilskuddsmottaker har full kunnskap om sin drift og regelverket som omfatter driften. Hvis tilskuddsmottaker har problemer med å forstå søknadsskjemaet, forventes det at han eller hun kontakter statsforvalteren for veiledning i god tid før søknadsfristen.

Når søker ikke har vært i god tro, foreligger enten uaktsomhet eller forsett.

Uaktsomhet

Bestemmelsen i § 15 første ledd omfatter tilfeller med såkalt simpel uaktsomhet. Simpel uaktsomhet forekommer når tilskuddsmottakeren har opptrådt i strid med det som en alminnelig aktsom person i samme situasjon ville ha gjort.

Ved vurdering av aktsomhetskravet må det foretas avveining av flere hensyn, også om det var uklarheter i søknadsskjema, regelverk eller annen informasjon, og om denne ukklarheten kunne skape tolkningstvill hos tilskuddsmottakeren. Det ses også hen til tidligere praksis der aktsomhetskravet er blitt vurdert.

Forsett

Vurderingen av forsett er en subjektiv vurdering. Det betyr at statsforvalteren i den enkelte sak må sannsynliggjøre at tilskuddsmottaker ved sin handling må ha ment å ville tilegne seg en urettmessig utbetaling av tilskudd. Det må foreligge en saklig årsakssammenheng mellom handlingen og den urettmessige utbetalingen.

Avkortings størrelse

Statsforvalteren kan avkorte «*hele eller deler av tilskuddet*». Hovedregelen er at tilskuddet skal avkortes med et beløp tilsvarende den urettmessige utbetalingen. For eksempel, hvis feilopplysningen har ført til at tilskuddsmottaker har mottatt 10 000 kroner i uberettiget tilskudd, skal tilskuddet avkortes med 10 000 kroner.

Saksbehandler må likevel alltid vurdere om det er rimelig og forholdsmessig å avkorte et beløp tilsvarende den urettmessige utbetalingen i den enkelte sak, eller om avkortingsbeløpet bør settes høyere eller lavere.

For eksempel bør avkortingsbeløpet settes høyere hvis søker har gitt feilopplysninger ved flere søknadsomganger. Hvis størrelsen på den urettmessige utbetalingen blir uforholdsmessig høy i forhold til feilopplysningen som er gitt, kan dette tilsi at avkortingen bør settes lavere enn merutbetalingen. Hensynet til likebehandling på tvers av reinbeiteområdene skal likevel ivaretas og en slik økning eller reduksjon i avkortningssummen bør begrunnes.

Beløpet som avkortes kan aldri vært større enn søkers tilskuddsutbetaling i den enkelte søknadsperioden. Det betyr at avkortingsbeløpet ikke kan overstige tilskuddsutbetalingen, slik at tilskuddsmottaker ender opp med å skylde reindriftsmyndighetene penger ut over tilskuddet han eller hun har søkt om.

Andre ledd

Første punktum: Tilbakehold av tilskudd ved brudd på regelverk

Bestemmelsen i § 15 andre ledd første punktum gjelder tilfeller der tilskuddsmottaker driver eller har drevet sin virksomhet i strid med lover eller forskrifter for reindriftnæringen. I tilfeller der det er utvist uaktsomhet eller forsett, kan statsforvalteren holde tilskuddet tilbake inntil forholdet er rettet.

For at statsforvalteren skal kunne bruke bestemmelsen i § 15 andre ledd første punktum, må enkelte vilkår være oppfylt.

Vilkår om brudd på lover eller forskrifter for reindriftnæringen

Det må foreligge brudd på lover og forskrifter for reindriftnæringen. I tillegg til reindriftsloven med tilhørende forskrifter og forskrifter til reindriftsavtalen, kan slik regelverk for eksempel være dyrevelferdsloven med tilhørende forskrift.

Det at bruddet må foreligge, betyr at det må være fattet et vedtak der det er konstatert et brudd på regelverk som er begått av tilskuddsmottaker. Da forvaltningslovens utgangspunkt er at vedtak skal iverksettes straks, vil ulovlig forhold etter § 15 andre ledd foreligge selv om det aktuelle vedtaket er påklaget, med mindre det er gitt utsatt iverksettelse etter forvaltningsloven § 42.

Krav om utvist skyld

I tillegg til at brudd på regelverk for reindriftnæringen må være konstatert i et vedtak, må tilskuddsmottaker ha utvist skyld ved brudd på dette regelverket. Bestemmelsen i § 15 andre ledd første punktum, der statsforvalteren gis adgang til å holde tilbake tilskuddet, krever at tilskuddsmottaker har utvist simpel uaktsomhet eller forsett.

Om simpel uaktsomhet

Simpel uaktsomhet forekommer når tilskuddsmottakeren har opptrådt i strid med det som en alminnelig aktsom person i samme situasjon ville ha gjort.

Tilskuddsmottakerne etter forskriften er selvstendig næringsdrivende, og det stilles strenge krav til tilskuddsmottakernes aktsomhet. Det forventes for eksempel at tilskuddsmottaker har full kunnskap om sin drift og regelverket som omfatter driften.

Om forsett

Vurdering av forsett er en subjektiv vurdering. Hva som omfattes av forsett, er beskrevet i kommentarer til § 15 - Om simpel uaktsomhet.

Hvor mye tilskudd skal holdes tilbake?

Statsforvalteren må i den enkelte sak foreta en vurdering av hvor mye av tilskuddet skal holdes tilbake. Hovedregelen er at beløpet som holdes tilbake må være stort nok til å legge press på tilskuddsmottaker til å rette opp ulovligheter i hans eller hennes drift, men heller ikke så stort at det oppleves som grovt urimelig og forringer tilskuddsmottakerens økonomi.

Tilbakeholdsrett bortfaller når søker har rettet opp forholdet

Hvis søker har rettet opp forholdet og innrettet sin drift slik at den er blitt lovlig, kan statsforvalteren ikke lenger holde tilskuddet tilbake. Det betyr at pålegg fra myndighetene om retting av ulovlig forhold som er oppfylt på søknadstidspunktet, ikke kan tjene som grunnlag for tilbakehold.

Det er tilskuddsmottaker som har bevisbyrden for at det ulovlige forholdet er rettet. Det betyr at tilskuddsmottaker må fremskaffe opplysninger og dokumentasjon som er nødvendig for å sannsynliggjøre at det ulovlige forholdet er blitt rettet. For eksempel, kan tilskuddsmottaker sende inn vedtak om at hans eller hennes drift er brakt i lovlige former.

Avkorting av tilskudd ved brudd på regelverk

Etter § 15 andre ledd andre punktum kan statsforvalteren avkorte heler eller deler av tilskudd hvis tilskuddsmottaker driver eller har drevet sin virksomhet i strid med lover og forskrifter for reindriftsnæringen, og det er utvist grov uaktsomhet eller forsett.

Bestemmelsen har samme vurderingstema som § 15 andre ledd første punktum, men er forbeholdt de grovere tilfeller av regelverksbrudd. Til forskjell fra § 15 andre ledd første punktum om tilbakehold av tilskudd, kan avkorting etter § 15 andre ledd andre punktum foretas også der det ulovlige forholdet har blitt rettet, hvis tilfellet er grovt nok.

For vurderingen av vilkårene om brudd på regelverk som er konstatert ved reindriftsmyndighetenes vedtak og krav om utvist skyld, vises til kommentarer til § 15 - Vilkår om brudd på lover eller forskrifter for reindriftsnæringen og Krav om utvist skyld.

Om grov uaktsomhet og forsett

Ved grov uaktsomhet dreier det seg om et markert avvik fra alminnelig handlemåte for en alminnelig aktsom person i samme stilling og situasjon. Dette er en objektiv vurdering. Vurderingen er den samme som for simpel uaktsomhet, men i tilfellet med grov uaktsomhet må tilskuddsmottakerens handlinger utløse sterk bebreidelse.

Vurderingen av forsett er en subjektiv vurdering. Det betyr at statsforvalteren i den enkelte sak må sannsynliggjøre at tilskuddsmottaker har driver eller har drevet sin drift i strid med lover eller forskrifter for reindriftsnæringen. I enkelte tilfeller er dette konstatert i vedtak om regelverksbrudd. I andre tilfeller kan det være vanskelig å avgjøre om forsett foreligger. Det er derfor bedre at saksbehandleren vurderer forholdet etter krav om grov uaktsomhet, da dette er en objektiv vurdering.

Reindriftsmyndighetene skal foreta en konkret vurdering i hver enkelt sak

Selv om utgangspunktet er at det skal foretas avkorting ved brudd på regelverk som er nevnt i § 15 andre ledd andre punktum, må statsforvalteren likevel foreta en konkret vurdering i hver enkelt sak av om det bør reageres med avkorting i tilskudd eller ikke. I tillegg må statsforvalteren vurdere hvor mye av tilskuddet som skal avkortes.

Vurderingen skal gjøres på bakgrunn av avveining av relevante momenter. I norsk rett stilles det et skjerpet aktsomhetskrav til næringsdrivende, slik at det forventes at lover og forskrifter som har direkte betydning for vedkommendes næring, blir overholdt.

Graden av eventuell avkorting bør stige proporsjonelt med alvorligheten av handlingen som førte til brudd for relevant regelverk, i tillegg til vurderingen av driftsøkonomiske konsekvenser for den aktuelle tilskuddsmottakeren. For å ivareta likebehandlingsprinsippet bør det ses hen til tidligere behandling av lignende saker. Vurdering av avkorting i saker med samme faktum skal være lik uavhengig av hvor i Norge søker har sin drift.

Beløpet som avkortes kan aldri være større enn søkers tilskuddsutbetaling i den enkelte søknadsperioden. Det betyr at avkortingsbeløpet ikke kan overstige tilskuddsutbetalingen, slik at tilskuddsmottaker ender opp med å skylde reindriftsmyndighetene penger ut over tilskuddet han eller hun har søkt om.

§ 16. Innkreving av tilbakebetalings- og avkortingsbeløp

§ 16

Reindriftsmyndighetene kan kreve tilbakebetalt differansen mellom utbetalt beløp og berettiget tilskudd som følge av vedtak om tilbakebetaling etter § 14 eller avkorting etter § 15. Differansen kan også motregnes i senere tilskuddsutbetalinger.

Krav fra reindriftsmyndighetene kan motregnes i tilskuddsutbetalinger til tilskuddsmottakeren.

Dersom tilskuddsmottakeren ikke var i aktsom god tro om utbetalingen, kan reindriftsmyndighetene kreve renter fra det tidspunkt kravet om tilbakebetaling er kommet fram til mottaker. Ved grov uaktsomhet eller forsett kan reindriftsmyndighetene kreve renter fra tidspunktet da det urettmessige tilskuddet ble utbetalt. Rentefoten skal settes lik den rentefot som til enhver tid er fastsatt av Finansdepartementet i medhold av § 3 i lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

Kilde: Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag (Lovdata)

Første ledd: innkreving av differansen

Bestemmelsen i § 16 omfatter regler for innkreving av differansen mellom utbetalt tilskudd og det beløpet som kreves tilbakebetalt som følge av vedtak om avkorting og tilbakebetaling. Før tilbakebetaling skal kunne kreves, må vedtaket om tilskudd omgjøres etter forvaltningsloven § 35. Se kommentarer til § 14 – Krav om tilbakebetaling av tilskudd.

Andre ledd: om motregning

I § 16 andre ledd er det angitt en selvstendig hjemmel til motregning i fremtidige tilskuddsutbetalinger. Det betyr at reindriftsmyndighetene ikke trenger å gå veien om ulovfestede motregningsregler i slike tilfeller.

For å kunne motregne feilutbetalt tilskudd i fremtidige tilskuddsutbetalinger må Landbruksdirektoratet først sende faktura på beløpet som feilutbetalt tilskudd utgjør. Først når faktura ikke er blitt betalt innen fristen i faktura, kan det foretas motregning.

Før motregning foretas, må det alltid sendes en motregningserklæring til den som vedtaket om tilbakebetaling gjelder. Erklæring kan ikke sendes før faktura på tilbakebetaling er forfalt. Beslutning om å foreta motregning er ikke et enkeltvedtak og kan ikke påklages.

Valg mellom motregning og innkreving av faktura

Det er Landbruksdirektoratet som foretar valget mellom å innkreve tilbakebetalingsbeløp ved faktura og oppfølging av denne, og motregning av tilbakebetalingsbeløpet i fremtidige tilskuddsutbetalinger.

De fleste siidaandeler søker om og mottar tilskudd etter forskriften hvert år. Det er derfor mest hensiktsmessig å motregne i fremtidige tilskuddsutbetalinger, og heller foreta annen innkreving hvis siidaandelen ikke søker/ikke mottar tilskudd året etterpå.

Tredje ledd: Renter

Utgangspunktet i norsk rett er at det ikke kan kreves renter uten hjemmel. Det betyr at den aktuelle forskriften må inneholde en bestemmelse om renter for at disse skal kunne kreves ved tilbakebetalingskrav.

I § 16 tredje ledd er det åpnet for at det kan kreves renter ved krav om tilbakebetaling. Renter beregnes fra to forskjellige tidspunkt:

- for mottakere som ikke var i aktsom god tro om utbetalingen – fra tidspunktet tilbakebetalingskravet er kommet frem til mottaker
- for mottakere som har utvist grov uaktsomhet eller forsett – fra tidspunktet for utbetaling av urettmessige tilskuddet.

For begge tilfeller er rentefoten lik den som er satt i lov om renter ved forsinket betaling § 3.

Bestemmelsen skal fungere som motivasjon for søker om å melde fra om mottak av uberettiget tilskuddsbeløp, i stedet for å beholde beløpet inntil det eventuelt blir krevet tilbake. Regelen har også til hensikt å forhindre at feilutbetalinger skjer ved at risikoen for å bli ilagt renter skal skjerpe søkerens aktsomhet ved utfylling og innlevering av søknader om tilskudd.

Vilkåret om at tilskuddsmottaker må ha handlet uaktsomt eller forsettlig innebærer at det ikke kan kreves renter dersom tilskuddsmottaker var i aktsom god tro.

§ 17 Administrasjon, klage og dispensasjon

§ 17

Fylkesmannen fatter vedtak om tilskudd. Fylkesmannens vedtak kan påklages til Landbruksdirektoratet etter lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningsaker (forvaltningsloven).

Landbruksdirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra forskriftens bestemmelser.

Vedtatt av Landbruksdirektoratet i henhold til denne forskriften § 6 kan påklages til Landbruks- og matdepartementet etter lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningsaker (forvaltningsloven).

Kilde: Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag (Lovdata)

Første ledd: statsforvalterens vedtak

Statsforvalteren er første instans i saker om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag, med unntak av to tilfeller:

- dispensasjon fra inntektsgrensen etter § 10 fjerde ledd
- dispensasjon fra andre bestemmelser i forskriften, bortsett fra søknadsfrist, jf. § 17 andre ledd.

Statsforvalterens vedtak kan påklages til Landbruksdirektoratet. Etter forvaltningsloven § 32 første ledd bokstav a skal klagen fremsettes for det forvaltningsorganet som har fattet vedtaket, det vil si statsforvalteren. Statsforvalteren skal vurdere klagen først. Hvis statsforvalteren tar klagen til følge og endrer vedtak i favør av søker, stopper saken allerede der. Hvis statsforvalteren velger å opprettholde sitt vedtak, blir klagen oversendt til Landbruksdirektoratet, som treffer endelig vedtak i saken, jf. forvaltningsloven § 33 andre ledd.

Andre ledd: dispensasjon fra forskriftens bestemmelser

Hvis siidaandel eller tamreinlag ikke oppfyller vilkårene for å motta tilskudd, kan det søkes om dispensasjon etter forskriftens § 17 andre ledd.

Dispensasjon kan bare gis i særlige tilfeller og kun for ett tilskuddsår om gangen. I sin uttalelse til dispensasjonsbestemmelsen har LMD oppstilt en rekke vilkår for å kunne innvilge dispensasjon. Dispensasjonen kan bare vurderes hvis følgende krav er oppfylt:

- forhold som ligger til grunn for dispensasjonen ligger utenfor siidaandelslederens kontroll, og
- manglende tilskudd vil vanskeliggjøre videre drift av siidaandelen, og
- dispensasjon ikke vil gå ut over formålet med forskriften. I det ligger at det ikke kan gis dispensasjon fra enkelte krav, for eksempel fra kravet om levering av melding om reindrift, definisjoner eller fastsatte tilskuddssatser.

Dispensasjonsbestemmelsen praktiseres strengt, og det skal mye til før søknad om dispensasjon innvilges. Selv om det foreligger et «særlig tilfelle», kan sakens forholdet til forskriftens formål tilsa at dispensasjon ikke bør innvilges i den konkrete saken.

De aller fleste forhold som angår siidaandelens drift, slike som siidaandelens eget reintall reintall, slakting, gjeting osv anses som hovedregel for å være innenfor siidaandelslederens kontroll. Avtalepartene har uttalt at klimatiske forhold (generelt vanskelige driftsforhold mv) i utgangspunktet ikke omfattes av dispensasjonsadgangen. Akutte uforutsette hendelser som drukning, snøskred, akutt sykdomsutbrudd og lignende anses som hovedregel å ligge utenfor siidaandelslederens kontroll, og er omfattet av bestemmelsen.

Tredje ledd: Landbruksdirektoratets vedtak

Denne bestemmelsen henviser til adressat for klager på vedtak fattet av Landbruksdirektoratet. Forskriften inneholder henvisning til feil paragraf, da § 6 om produksjonspremie er blitt flyttet til § 10 fra driftsåret 2019/2020. Dessuten kan vedtak med hjemmel i § 17 andre ledd også påklages til LMD. Disse vedtakene kan derfor påklages til LMD:

- dispensasjon fra inntektskravet i § 10 fjerde ledd
- dispensasjon fra forskriftens bestemmelser, jf. § 17 andre ledd, med unntak for dispensasjon fra søknadsfristen, jf. § 6 fjerde ledd.

Når det gjelder saksbehandling av klager, vises det til punkt om § 17 første ledd.

Om utbetaling av tilskudd

Tilskudd utbetales av Landbruksdirektoratet til den som står oppført som leder av siidaandelen. Dersom siidaandelsleder(e) i etterkant av søknaden kommer med et annet kontonummer, og eventuelt innvilget tilskudd ikke allerede er utbetalt, kan tilskuddet utbetales til dette nye kontonummeret. Alle privatrettslige avtaler siidaandelsleder(e) inngår om fordeling av tilskuddet er forvaltningen uvedkommende.

Selv om produksjonspremien kan beregnes av inntekter fra alle reineiere i siidaandelen, blir hele tilskuddet inkludert produksjonspremie utbetalt til leder av siidaandel. Etter utbetalingen kan siidaandelsleder fordele tilskuddet på andre medlemmer i siidaandelen.

I felles siidaandeler kan siidaandelsledere velge hvem tilskuddet skal utbetales til. Tilskuddet skal som hovedregel utbetales til det kontonummeret som er oppgitt på søknadsskjemaet. Det er ikke anledning til å dele opp tilskuddet for utbetaling til flere konti, for eksempel ved separasjon/skilsmiss mellom siidaandelsledere som har skjedd i tilskuddsåret.

Risikobasert kontroll med utbetalinger

Hvert år foretar Landbruksdirektoratet foreta en risikovurdering av utbetalinger av tilskudd til siidaandeler og tamreinlag. De siidaandelene som blir ansett for å utgjøre høyere risiko enn gjennomsnittet, tas ut til kontroll. Kontrollen kan medføre at tilskuddet til siidaandeler som er tatt ut til kontroll, blir utbetalt senere enn vanlig.

§ 18. Ikrafttredelse

§ 18

Forskriften trer i kraft 1. juli 2019. Samtidig oppheves forskrift 19. juni 2012 nr. 592 om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag.

Kilde: Forskrift om tilskudd til siidaandeler og tamreinlag(Lovdata)

Kommentarer til bestemmelsen

Ingen kommentarer.